

## 23 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2023

Κυριακή Αντίπασχα - τοῦ Θωμᾶ

τὰ ἐγκαίνια τῆς (καθ' ἑβδομάδα ἀνακυκλουμένης) ἑορτῆς τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἀναστάσεως,  
καὶ ἡ τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Θωμᾶ ψηλάφησις καὶ σωτήριος ὁμολογία.  
Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου

Ἐωθινὸν Α΄.

\* \* \* \* \*

### ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

ὁ Ἰερεὺς· *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν...*

τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν... (ἐκ γ΄)

ὁ Ἀναγνώστης· Ἅγιος ὁ Θεός..

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον, Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

*Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...*

Ἦχος βαρὺς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου γέγενετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

### ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος βαρὺς.

Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος ἡ ζωὴ ἐκ τάφου ἀνέτειλας Χριστὲ ὁ Θεός· καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τοῖς Μαθηταῖς ἐπέστης ἡ πάντων ἀνάστασις, πνεῦμα εὐθὲς δι' αὐτῶν ἐγκαινίζων ἡμῖν, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Μεγαλομάρτυρος.

Ἦχος δ΄. Αὐτόμελον.

Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτῆς, καὶ τῶν πτωχῶν ὑπερασπιστῆς, ἀσθενούντων ἰατρός, βασιλέων ὑπέρμαχος, Τροπαιοφόρε μεγαλομάρτυς Γεώργιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν.

τῆς Ἑορτῆς

Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος...

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

*Ὅτι σὸν τὸ κράτος...*

\* \* \*

### ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν

τοῦ Ἁγίου

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἀνέτειλεν ἰδοὺ, τὸ τῆς χάριτος ἕαρ· ἐπέλαμψε Χριστοῦ, ἡ Ἀνάστασις πᾶσι, καὶ ταύτη συνεκλάμπει νῦν, Γεωργίου τοῦ Μάρτυρος, ἡ πανέορτος, καὶ φωτοφόρος ἡμέρα· δεῦτε ἅπαντες, λαμπροφοροῦντες ἐνθέως, παιδρῶς ἑορτάσωμεν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

τῆς Ἑορτῆς

Ἦχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῷ φόβῳ τῶν Ἑβραίων, κεκρυμμένων τῶν Μαθητῶν, καὶ ἐν τῇ Σιών συνηγμένων, εἰσῆλθες πρὸς αὐτοὺς Ἀγαθέ, καὶ ἔστης κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, ἐν μέσῳ αὐτῶν χαροποιὸς καὶ ὑπέδειξας αὐτοῖς τὰς χεῖρας, καὶ τῆς ἀχράντου σου πλευρᾶς τοὺς μῶλωπας, λέγων τῷ ἀπιστοῦντι Μαθητῇ· Φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ ἐρεύνα, ὅτι αὐτὸς ἐγὼ εἰμι, ὁ διὰ σὲ παθητός.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν

τοῦ Ἁγίου

Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Πόθῳ ζέοντι, τῷ τοῦ Δεσπότη, πυρπολούμενος, ἀνδρειοφρόνως, τὰ τῆς πλάνης ταμεῖα κατέβαλες, καὶ ἐν σταδίῳ Χριστὸν ὠμολόγησας, τροπαιοφόρε παμμακάκαρ Γεώργιε, Μάρτυς ἔνδοξε. Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν.

τῆς Ἑορτῆς

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἐπέστης ἡ ζωὴ, τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, Χριστὲ τοῖς Μαθηταῖς, καὶ πλευρὰν ὑπεδείκνυς, καὶ χεῖράς σου καὶ πόδας σου, τὴν ἐκ τάφου σου Ἐγερσιν, προπιστούμενος· ἀλλ' ὁ Θωμᾶς οὐχ εὐρέθη· ὅθεν ἔλεγεν· Ἦν μὴ θεάσωμαι τοῦτον, οὐ πείθομαι τοῖς λόγοις ὑμῶν.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον

τοῦ Ἁγίου

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Γεωργήσας ἐμμελῶς, σπόρον τῶν θείων ἐντολῶν, διεσκόρπισας πτωχοῖς, πάντα τὸν πλοῦτον εὐσεβῶς, ἀντικτησάμενος ἔνδοξε Χριστοῦ τὴν δόξαν· ὅθεν πεπειθῶς, πρὸς ἀγῶνας χωρεῖς, καὶ πόρους τοὺς μακροὺς, Μάρτυς Γεώργιε· καὶ κοινωνὸς γενόμενος τοῦ πάθους, τοῦ ἀπαθοῦς καὶ ἐγέρσεως, τῆς βασιλείας, αὐτοῦ μετέσχες, ὑπὲρ ἡμῶν νῦν δεόμενος.

Δόξα. Καὶ νῦν.

τῆς Ἑορτῆς

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἰδὼν μου τὴν πλευρὰν καὶ τὰς τρήσεις τῶν ἡλων, Θωμᾶ, τί ἀπιστεῖς, τῇ ἐμῇ Ἀναστάσει; ὁ Κύριος ἔλεγεν ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, ὀπτανόμενος, τοῖς Ἀποστόλοις ἀρόρήτως· ὁ δὲ Δίδυμος, πεισθεὶς ἐβόα τῷ Κτίστῃ· Θεὸς μου εἶ καὶ Κύριος.

\*\*\*

Εὐλογητάρια οὐ ψάλλονται χάριν τῆς δεσποτικῆς ἑορτῆς.

\*\*\*

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμῆ με πάθη· ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ καὶ σῶσον, Σωτήρ μου. (δίς)

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γὰρ πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι. (δίς)

Δόξα.

Ἁγίῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται καὶ καθάρσει ὑψοῦται, λαμπρύνεται τῇ τριαδικῇ Μονάδι ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ῥεῖθρα, ἀρδεύοντα ἅπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωογονί-

αν.

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς η΄ (8)

Ἐπαίνει Ἱερουσαλήμ τὸν Κύριον, αἶνει τὸν Θεὸν σου Σιών. (δίς)

Στίχ. Ὅτι ἐνίσχυσε τοὺς μοχλοὺς τῶν πυλῶν σου.

Ἐπαίνει Ἱερουσαλήμ τὸν Κύριον, ...

\* \* \*

### ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

ὁ διάκονος· *Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.* Κύριε, ἐλέησον. ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Αἰνεσάτω πνοὴ... πᾶσα τὸν Κύριον.

ὁ διάκονος· *Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιοθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.* Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)

ὁ διάκονος· *Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου.* ὁ ἱερεύς· *Εἰρήνη πᾶσι.*

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

ὁ ἱερεύς· *Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.* ὁ διάκονος· *Πρόσχωμεν.*

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ὁ ἱερεύς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἐωθινὸν Α΄

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον

(κη΄ 16-20)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ ἕνδεκα μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. Καὶ ἰδόντες αὐτὸν προσεκύνησαν αὐτῷ, οἱ δὲ ἐδίστασαν. Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησεν αὐτοῖς λέγων· Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. Πορευθέντες οὖν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν σταυρὸν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

οἱ χοροὶ ψάλλουν ἀντιφωνικῶς κατὰ στίχον

Ἦχος β΄.

Ἐλεῆμον, Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῆνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσθησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.  
Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.  
Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.  
Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.  
Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.  
Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.  
Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.  
Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.  
Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.  
Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.  
Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.  
Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.  
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους. Καὶ ἐλέησόν με, ὁ Θεός.

Δόξα.

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων πρεσβείαις, ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ τὸ πεντηκοστάριον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου... Κύριε, ἐλέησον. (ιβ΄) Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

\*\*\*

## ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς δ' καὶ ὁ α' τοῦ Μεγαλομάρτυρος ἄνευ εἰρμῶν εἰς δ'

Ὡιδὴ α'.

Ἦχος α'. Ὁ Εἰρμός.

Ἄισωμεν πάντες λαοί, τῷ ἐκ πικρᾶς δουλείας, Φαραῶ τὸν Ἰσραὴλ ἀπαλλάξαντι, καὶ ἐν βυθῷ θαλάσσης, ποδὶ ἀβρόχως ὀδηγήσαντι, ᾠδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα τῇ Ἁγίᾳ Ἀναστάσει Σου, Κύριε.

Σήμερον ἔαρ ψυχῶν, ὅτι Χριστὸς ἐκ τάφου, ὥσπερ ἥλιος ἐκλάμψας τριήμερος, τὸν ζοφερὸν χειμῶνα ἀπήλασε τῆς ἁμαρτίας ἡμῶν· αὐτὸν ἀνυμνήσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα τῇ Ἁγίᾳ Ἀναστάσει Σου, Κύριε.

Ἡ βασιλις τῶν ὠρῶν, τῇ λαμπροφύρῳ ἡμέρᾳ, ἡμερῶν τε βασιλίδι φανότατα, δορυφοροῦσα τέρπει, τὸν ἔγκριτον τῆς Ἐκκλησίας λαόν, ἀπαύστως ἀνυμνοῦσα, τὸν ἀναστάντα Χριστόν.

Στίχ. Δόξα τῇ Ἁγίᾳ Ἀναστάσει Σου, Κύριε.

Πύλαι θανάτου Χριστέ, οὐδὲ τοῦ τάφου σφραγίδες, οὐδὲ κλεῖθρα τῶν θυρῶν σοι ἀντέστησαν· ἀλλ' ἐξαναστὰς ἐπέστης, τοῖς φίλοις σου εἰρήνην Δέσποτα δωροῦμενος, τὴν πάντα νοῦν ὑπερέ-

χουσαν.

Κανὼν πρῶτος τοῦ Ἁγίου,  
οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Ὑμῶ σε Γεώργιε Δαυῖδ ἐκ πόθου· δεῖ γὰρ δὴ.

Ἦχος α΄. Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑπὲρ ἥλιον, ἐξήστραψεν ἡ μνήμη σου νῦν, Μάρτυς Χριστοῦ ὀπλίτα· ὡς γὰρ ἀκτῖνας παμφαεῖς, τῶν θαυμάτων τὰς αὐγὰς, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, λαμπρῶς ἐξεδίσκευσε, φωτοφόρε Γεώργιε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μονομάχε μυριόνικε, Χριστοῦ Ἀθλητά, δός μοι τοὺς ἄθλους μέλψαι, καὶ ἀγωνίσματα τὰ σά, ἀπερ ἔτλης ἀνδρικῶς, τῷ πόθῳ Χριστοῦ, σοφὲ ἐκπυρούμενος, ᾧ καὶ ἕξης γηθόμενος.

Δόξα.

Νέος ὠφθης ἐν πολέμοις, ἰκανὸς τῇ χειρὶ, ἄλλος Δαυῖδ ἀνδρείος· ὡς γὰρ αὐτὸς τὸν Γολιάθ, τὸν ἀντίπαλον καὶ σύ, νικᾷς καθελὼν, βολαῖς ταῖς τῶν λόγων σου, στεφανίτα Γεώργιε.

Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον

Ὡς ἀνέκφραστος ὠραῖος, φρικαλέος ὁ σός, ξένος ὁ τόκος Κόρη· ὡς ὑπομάζιον καὶ γὰρ, τὸν παντέλειον Θεόν, θηλάζεις σαρκί· παράδοξον ἄκουσμα, βρεφοτρόφε Μητρᾶνανδρε.

Ωιδὴ γ΄.

Ἦχος α΄. Ὁ Εἰρμός.

Στερέωσόν με Χριστέ, ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, καὶ φώτισόν με φωτὶ τοῦ προσώπου σου· οὐκ ἔστι γὰρ ἅγιος, πλήν σου φιλάνθρωπε.

Στίχ. Δόξα τῇ Ἁγία Ἀναστάσει Σου, Κύριε.

Καινοὺς ἀντὶ παλαιῶν, ἀντὶ φθαρτῶν δὲ ἀφθάρτους, διὰ Σταυροῦ σου Χριστέ, τελέσας ἡμᾶς, ἐν καινότητι ζωῆς πολιτεύεσθαι, ἀξίως προσέταξας.

Στίχ. Δόξα τῇ Ἁγία Ἀναστάσει Σου, Κύριε.

Ἐν τάφῳ περικλεισθεῖς, τῇ περιγράπτῳ σαρκί σου, ὁ ἀπερίγραπτος, Χριστέ ἀνέστης· θυρῶν κεκλεισμένων δὲ ἐπέστης, σοῦ τοῖς Μαθηταῖς, παντοδύναμε.

Στίχ. Δόξα τῇ Ἁγία Ἀναστάσει Σου, Κύριε.

Τοὺς μάλωπάς σου Χριστέ, οὓς ἐκουσίως ὑπέστης, ὑπὲρ ἡμῶν τοῖς Μαθηταῖς σου φυλάξας μαρτύριον, τῆς σῆς ἔδειξας, ἐνδόξου Ἀναστάσεως.

τοῦ Ἁγίου

Ἦχος α΄. Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σύνδρομος ἐξέλαμψεν ἡμῖν, ἡ πανένδοξος μνήμη ἡ τοῦ θεράποντος, τῇ Ἀναστάσει Χριστοῦ, ἐν ἣ συνελθόντες οἱ πιστοί, φαιδρῶς ἐορτάσωμεν.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εὐφράνθητε γῆ καὶ οὐρανοί, τὰ τε ὄρη καὶ πάντες βουνοὶ σκιρτήσατε· ρεῖθρα θαυμάτων καὶ γὰρ, ὑψόθεν ἡμῖν ὀμβροβλυτεῖ, ὁ Μάρτυς Γεώργιος.

Δόξα.

Γῆ πᾶσα καὶ βρότειος φυλή, οὐρανός τε συγχαίρει στρατὸς Ἀγγέλων τε· ὁ πρωτοστράτηγος γὰρ Χριστοῦ νῦν Γεώργιος ἐκ γῆς, βαίνει πρὸς οὐράνια.

Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον

Εὐφράνθητι τέρπου Μαριάμ· εἰ καὶ χθὲς ὡς ῥομφαία γὰρ τὴν καρδίαν σου, ὁ τοῦ Υἱοῦ σου Σταυρὸς διῆλθεν, ἀλλ' οὖν ὡς ἐκ παστοῦ, τοῦ τάφου ἀνέτειλεν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

\*\*\*

### ΜΕΣΩΔΙΑ

ἢ Ὑπακοὴ τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος πλ. β'.

Ὡς ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν σου παρεγένου Σωτῆρ, τὴν εἰρήνην διδούς αὐτοῖς, ἐλθὲ καὶ μεθ' ἡμῶν, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Γεωργηθεὶς ὑπὸ Θεοῦ ἀνεδείχθης, τῆς εὐσεβείας γεωργὸς τιμιώτατος, τῶν ἀρετῶν τὰ δράγματα συλλέξας σεαυτῷ· σπείρας γὰρ ἐν δάκρυσιν, εὐφροσύνη θερίζεις· ἀθλήσας δὲ δι' αἵματος, τὸν Χριστὸν ἐκομίσω· καὶ ταῖς πρεσβείαις Ἁγίε ταῖς σαῖς, πᾶσι παρέχεις πταισμάτων συγχώρησιν.

ὁ Οἶκος

Τὸν ὑπὲρ κόσμου τῆς ζωῆς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θέντα, Χριστὸν τὸν Βασιλέα, ποθῶν ὁ στρατιώτης, ὁ μέγας Γεώργιος, σπεύδει θανεῖν ὑπὲρ αὐτοῦ· ζῆλον γὰρ θεῖον ἐν καρδίᾳ ἐσχηκὼς αὐτὸς ἑαυτὸν προσήγαγε. Τοῦτον οὖν καὶ ἡμεῖς ἀνυμνήσωμεν πίστει, ὡς θερμὸν προστάτην ἡμῶν, ὡς ἔνδοξον ὄντα Χριστοῦ δούλον, μιμούμενον σαφῶς τὸν ἴδιον Δεσπότην, καὶ αἰτοῦντα αὐτόν, πᾶσι παρέχειν πταισμάτων συγχώρησιν.

Ὡιδὴ δ'.

Ἦχος α'. Ὁ Εἰρμός.

Μέγα τὸ μυστήριον, τῆς σῆς Χριστέ οικονομίας! τοῦτο γὰρ ἄνωθεν προβλέπων, θεοπτικῶς ὁ Ἀββακούμ· Ἐξήλθες ἐβόα σοι, εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου φιλάνθρωπε.

Στίχ. Δόξα τῇ Ἁγίᾳ Ἀναστάσει Σου, Κύριε.

Χολῆς μὲν ἐγεύσατο, τὴν πάλαι γεῦσιν ἰώμενος· νυνὶ δὲ σὺν κηρίῳ μέλιτος, τοῦ φωτισμοῦ μεταδιδούς Χριστὸς τῷ Προπάτορι, καὶ τῆς αὐτοῦ γλυκειάς μεθέξεως.

Στίχ. Δόξα τῇ Ἁγίᾳ Ἀναστάσει Σου, Κύριε.

Χαίρεις ἐρευνώμενος, διὸ φιλάνθρωπε πρὸς τοῦτο, προτρέπεις τὸν Θωμᾶν, προτείνων διαπιστοῦντι τὴν πλευράν, τῷ κόσμῳ πιστούμενος, τὴν σὴν Χριστέ τριήμερον Ἔγερσιν.

Στίχ. Δόξα τῇ Ἁγίᾳ Ἀναστάσει Σου, Κύριε.

Σοῦ ἢ παμμακάριστος, ὑμνεῖται γλῶσσα ᾧ Δίδυμε· πρώτη γὰρ εὐσεβῶς κηρύττει τὸν ζωοδότην Ἰησοῦν, Θεόν τε καὶ Κύριον, ἐκ τῆς ἀφῆς πλησθεῖσα τῆς χάριτος.

τοῦ Ἁγίου

Ἦχος α'. Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς.

Στίχ. Ἁγίε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς ὑπερήλασε τὴν πρίν, Νότου βασιλίσσαν σοφέ, νῦν ἡ βασιλὶς Ἀλεξάνδρα· εἰς τὴν σὴν γὰρ σύνεσιν, ἐκθαμβηθεῖσα ἔδραμε· ὅθεν σοι συμπαρίσταται Μάρτυς, ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ ὡς βασιλίσσα.

Στίχ. Ἁγίε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥημάτων σου οὐκ ἐνεγκῶν, τοὺς ἐλεγμοὺς ὁ δυσσεβῆς, τύπτεσθαι κελεύει τὸ στόμα φεῦ! τὸ σὸν Γεώργιε· τὸ δὲ καίπερ κρουόμενον, κύμβαλον ὡς ἀντήχει, κραυγάζον· Μόνος Θεὸς ἀψευδής, ὁ Χριστὸς ἐστίν.

Δόξα.

Γνήσιε φίλε τοῦ Χριστοῦ, πρωταθλητάρχα τε αὐτοῦ, πάμφωτε λαμπτῆρ οἰκουμένης, ἀστήρ φαι-

νότατε, λυχνία τιμαλφέστατε, ἄγρυπνε τῶν τιμώντων σε φύλαξ, φύλαττε ἡμᾶς, Μάρτυς Γεώργιε.

Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον

Ἴδου καὶ τέτοκας, Ἀγνή, καὶ παρθενεύεις ἐν ταυτῶ· θαῦμα πολυθαύμαστον ὄντως, φοβερόν ξενήκουστον· Θεὸν γὰρ τὸν παντάνακτα, φέρουσα σαῖς ἀγκάλαις θηλάζεις, τὸν τροφοδότην Χριστὸν Κόρη νήπιον.

Ωιδὴ ε΄.

Ἦχος α΄. Ὁ Εἰρμός.

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες ὑμνοῦμέν σε Χριστέ, τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν· τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παράσχου φιλάνθρωπε.

Στίχ. Δόξα τῇ Ἁγίᾳ Ἀναστάσει Σου, Κύριε.

Ἐπιστὰς τοῖς Φίλοις ἀθυμοῦσιν ὁ Σωτῆρ, τῇ παρουσίᾳ ἄπασαν, ἀπελαύνει τὴν κατήφειαν, καὶ σκιρτᾶν διεγείρει, τῇ Ἀναστάσει αὐτοῦ.

Στίχ. Δόξα τῇ Ἁγίᾳ Ἀναστάσει Σου, Κύριε.

Ὡ τῆς ἀληθῶς ἐπαινουμένης τοῦ Θωμᾶ, φρικτῆς ἐγχειρήσεως! τολμηρῶς γὰρ ἐψηλάφησε τὴν πλευράν, τὴν τῷ θείῳ πυρὶ ἀπαστραπτουσάν.

Στίχ. Δόξα τῇ Ἁγίᾳ Ἀναστάσει Σου, Κύριε.

Ἀπιστίαν πίστεως γεννήτριαν ἡμῖν, τὴν τοῦ Θωμᾶ ἀνέδειξας· σὺ γὰρ πάντα τῇ σοφίᾳ σου, προνοεῖς συμφερόντως, Χριστέ ὡς φιλάνθρωπος.

τοῦ Ἁγίου

Ἦχος α΄. Ὁρθρίσωμεν ὀρθρου βαθέος.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐόρτιον κρότει σκιρτῶσα, ἡ Ἐκκλησία τὴν σεπτὴν Ἀνάστασιν τοῦ Σωτῆρος, καὶ τὴν νῦν μετᾶθεσιν, τοῦ Ἀθλοφόρου ψάλλουσα· δύο τὰ καλὰ γὰρ συνέδραμον.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δοξάζει σου τέρας τὸ ξένον, θαυματοβρύτα, ὁ καλὸς Γλυκέριος, τὸν βουῖν οὗ περ θαυμαστῶς ἐζώωσας, αὐτὸν δὲ τῷ Κυρίῳ σου, ζῶσαν θυσίαν προσήνεγκας.

Δόξα.

Αἰνέσεως ὅπως τὴν δόξαν, τὴν σὴν ὑμνήσω πλήρωσον, τὸ στόμα μου χαριτώσας, καὶ τὸν νοῦν Γεώργιε· καὶ γὰρ ἀγαλλιᾶσεται, ὅταν σοι ψάλλη τὸ πνεῦμά μου.

Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον

Ἐπέραγνε πῶς ὑπὲρ λόγον, γαλακτοτρόφος, καὶ παρθένος πέφυκας; Ἀπορῶ σου, τὸ φρικτὸν μυστήριον! Τιμῶν λοιπὸν τὸν τόκον σου, σὲ προσκυνῶ Παναγία μου.

Ωιδὴ ζ΄.

Ἦχος α΄. Ὁ Εἰρμός.

Τὸν Προφήτην διέσωσας, ἐκ τοῦ κήτους Φιλάνθρωπε, κάμει τοῦ βυθοῦ τῶν πταισμάτων, ἀνάγαγε δέομαι.

Στίχ. Δόξα τῇ Ἁγίᾳ Ἀναστάσει Σου, Κύριε.

Τὸν Θωμᾶν οὐ κατέλιπες, βαπτιζόμενον Δέσποτα, βυθῷ ἀπιστίας παλάμας, προτείνας εἰς ἔρευναν.

Στίχ. Δόξα τῇ Ἁγίᾳ Ἀναστάσει Σου, Κύριε.

Ὁ Σωτῆρ ἡμῶν ἔλεγε· Ψηλαφῶντες με ἴδετε, ὅστέα καὶ σάρκα φοροῦντα· ἐγὼ οὐκ ἠλλοίωμαι.

Στίχ. Δόξα τῇ Ἁγίᾳ Ἀναστάσει Σου, Κύριε.

Τὴν πλευρὰν ἐψηλάφησε, καὶ πιστεύσας ἐπέγνωκε, Θωμᾶς μὴ παρῶν σου τῇ πρώτῃ, εἰσόδῳ Σωτῆρ ἡμῶν.

τοῦ Ἁγίου

Ἦχος α΄. Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰδού σοι, καὶ μία τερπνὴ χελιδὼν, θεοσύλλεκτε λαέ, τὴν τοῦ ἕαρος χάριν, ἀναπληροῖ θαυμαστῶς, ὁ Γεώργιος· καὶ συγχαρήτε λοιπόν, τῇ χαρᾷ τούτου πάντες.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δριμείας, βασάνους δεινῶν ἐνεγκῶν, ὡς τρυφᾶς ταύτας ἡγοῦ, ὑπομένων Κυρίῳ καὶ ψάλλων ἔνδοξε· ἡ φωνὴ δέ σου, τῆς βροντῆς ἐν τῷ τροχῷ, τῶν εὐχῶν ἐξηχεῖτο.

Δόξα.

Εὐφραίνου, καὶ σκίρτα χορὸς Ἀθλητῶν, πανηγύρεως τῆς νῦν εὐρηκότες, ἐξάρχοντα τὸν Γεώργιον, καὶ ἀγάλλεσθε, σὺν αὐτῷ δαυϊτικῶς· ἡμέρα γὰρ Κυρίου.

Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον

Καὶ τίκτεῖς, καὶ πάλιν ἀγνεύεις ὡς πρῖν· φοβερός ὁ τοκετός, μητρανύμφευτε Κόρη καὶ ἀνεκλάλητος· τὸν ὑπέρχρονον, βρεφωθέντα καθ' ἡμᾶς, ὑπὲρ ἔννοϊαν τίκτεῖς.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

\* \* \*

## KONTAKION, OIKOS, SYNAGHARION

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ΄.

Τῇ φιλοπράγματι δεξιᾷ, τὴν ζωοπάροχόν σου πλευρὰν, ὁ Θωμᾶς ἐξηρεύνησε Χριστὲ ὁ Θεός· συγκεκλεισμένων γὰρ τῶν θυρῶν ὡς εἰσηλθες, σὺν τοῖς λοιποῖς Ἀποστόλοις ἐβόα σοι, Κύριος ὑπάρχεις καὶ Θεός μου.

ὁ Οἶκος

Τίς ἐφύλαξε τὴν τοῦ Μαθητοῦ παλάμην τότε ἀχώνευτον, ὅτε τῇ πυρίνῃ πλευρᾷ προσῆλθε τοῦ Κυρίου; τίς ἔδωκε ταύτη τολμᾶν, καὶ ἴσχυσε ψηλαφῆσαι φλόγεον ὄστοῦν; πάντως ἡ ψηλαφηθεῖσα· εἰ μὴ γὰρ ἡ πλευρὰ δύναμιν ἐχορήγησε πηλίνῃ δεξιᾷ, πῶς εἶχε ψηλαφῆσαι παθήματα, σαλεύσαντα τὰ ἄνω καὶ τὰ κάτω; Αὕτη ἡ χάρις Θωμᾶ ἐδόθη, ταύτην ψηλαφῆσαι, Χριστῷ δὲ ἐκβοῆσαι· Κύριος ὑπάρχεις καὶ Θεός μου.

Συναξάριον

Τῇ ΚΓ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου.

Στίχοι

Ἐχθροὺς ὁ τέμνων Γεώργιος ἐν μάχαις,  
Ἐκὼν παρ' ἐχθρῶν τέμνεται διὰ ξίφους.  
Ἦρε Γεωργίου τρίτη εἰκάδι ἀχένα χαλκός.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Οὐαλερίου.

Στίχοι

Θεῖαν κεφαλὴν ἤρεν Οὐαλερίου  
Κακῆ κεφαλῆ δήμιος διὰ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀνατολίου καὶ Πρωτολέοντος, Στρατηλατῶν.

Στίχοι

Δύσας Ἀνατόλιος ἐκτομῆ κάρας,  
Ἐφῶν εἶδε φῶς νοητὸν Κυρίου.



Ὁ χριστομάρτυς τέμνεται Πρωτολέων,  
Χριστῶ πεποιθώς, ὡσπερ ἀλκαία λέων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀθανασίου τοῦ ἀπὸ Μάγων.

Στίχοι

Ἀθανάσιος φαρμακὸς τομὴν κάρας  
Ψυχῆς νοσοῦσης εὖρε φάρμακον ξένον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Γλυκερίου τοῦ γεωργοῦ.

Στίχοι

Λαιμὸν σὸν ὡς γῆν, ὡς ὕνιν δὲ τὴν σπάθην.  
Γεωργὲ Γλυκέριε, προσφόρως κρίνω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Δονάτος καὶ Θερινὸς ξίφει τελειοῦνται.

Στίχοι

Ξίφει, Θερινέ, συνθερισθεὶς Δονάτῳ,  
Ἄμφω Θεοῦ γίνεσθε δράγματα ξένα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος ἔνδοξος τοῦ Χριστοῦ Νεομάρτυς Γεώργιος, ὁ μαρτυρήσας ἐν πόλει Πτο-  
λεμαΐδος ἐν ἔτει 1752ῳ, μαχαίραις κατακοπεῖς, τελειοῦται.

Στίχοι

Γεώργιος νῦν τῷ Γεωργίῳ ἄμα,  
Νέος παλαιῶ συνετάχθη ἐνθάδε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Νεομάρτυρος Λαζάρου τοῦ Βουλγάρου, ἀθλήσαντος  
ἐν ἔτει 1802ῳ.

Στίχοι

Λάζαρος ὤφθη Χριστοῦ ὀπλίτης νέος,  
Στερόφως ἀθλήσας αἰκίαις ἀνυπόστοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου τοῦ ἐκ Τσενκούρσκ.

Στίχοι

Ἐδειξε μωρὰν ἀνθρώπων τὴν σοφίαν,  
Ὁ σαλὸς Γεώργιος μωρῶς βίωσας.

καὶ τῆς ἑορτῆς

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ δευτέρᾳ ἀπὸ τοῦ Πάσχα, τὰ ἐγκαίνια ἑορτάζομεν τῆς Χριστοῦ Ἀναστά-  
σεως, καὶ τὴν τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Θωμᾶ ψηλάφησιν καὶ σωτήριον ὁμολογίαν.

Στίχοι

Εἰ νηδύος κλείς, ἢ τάφου μὴ κωλύει,  
Σὴν Σῶτερ ὀρμήν, κλείς θυρῶν πῶς κωλύσει;

Ἐτι δὲ καὶ Σύναξιν ἐπιτελοῦμεν τῶν ἐν Μάκρῃ τῆς Ἀλεξανδρουπόλεως τυθέντων πέντε Νεο-  
μαρτύρων ἐν ἔτει χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ τριακοστῷ καὶ πέμπτῳ (1835), Μανουὴλ τοῦ Κυπρίου,  
Γεωργίου, Θεοδώρου, Μιχαήλ καὶ Λάμπρου, τῶν ἐκ Σαμοθράκης.

Στίχοι

Χορὸν τὸν πεντάριθμον νέων μαρτύρων,  
Σαμοθράκη, γέραιε νῦν ἐπαξίως.  
Ἐκτη, γενναίοις γ' ἐφάνη βίοτοιο τελευτή.  
Πεντάριθμον σύνταγμα νέων Μαρτύρων  
Ἀθλήσαντες ἤσχυναν πλάνης τὸ κράτος.  
Ἐκτη πεντὰς ἀεθλοφόρων γηθόσυνοι γαίαν λίπον.

Καὶ μνήμην εἰσέτι τῶν ὀσίων καὶ θεοφόρων καὶ μακαρίων ἀυταδέλφων Θεοχάρους καὶ Ἀποστό-  
λου· ἐν ὀσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐν Ἄρτῃ διαπρεψάντων.

Στίχοι

Ἀδελφὰ Θεόχαρες σὺν Ἀποστόλῳ  
Ἐν γῆ, ἐν πόλῳ τε φρονεῖτε σωφρόνως.

Ἔτεροι

Θεόχαρες τέρφθητι χαρὰν τὴν θείαν  
Σὺν Ἀποστόλῳ ἐν πόλῳ σελασφόρῳ.

Καὶ μνήμην τῶν ἐν Ναούσῃ τῆς Ἡμαθίας δισχιλίων Νεομαρτύρων, κατὰ τὸ 1822 ὑπὸ τῶν Ἀγαρηνῶν ἀναιρεθέντων.

Στίχοι

Ἐορτάζει σήμερον, Μακεδονία,  
Καὶ Ἑλλὰς ἀνάδελφος, ἐν τῇ Ναούσῃ.

Καὶ πανήγυριν ἐν Σέρραϊς τοῦ Πολιούχου αὐτῆς Νέου Ὁσιομάρτυρος Νικήτα τοῦ Ἀγιαννανίτου, ἐν τῇ πόλει ταύτῃ τελειωθέντος. (+1808)

Στίχοι

Ἀθλήσας νενίκηκας, μάρτυς, τὸν ὄφιν,  
Νικήτα, καὶ στέφανον εἴληφας νίκης.

Ταῖς τοῦ σοῦ Ἀποστόλου Θωμᾶ πρεσβείαις, ὡς καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων ἰκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

\* \* \*

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

τοῦ Πάσχα

ᾠδὴ α΄. Ἦχος α΄.

Ἀναστάσεως ἡμέρα, λαμπρυνθῶμεν, λαοί· Πάσχα Κυρίου Πάσχα· ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωὴν καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανὸν Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμᾶς διεβίβασεν, ἐπινίκιον ἄδοντας.

ᾠδὴ γ΄.

Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν, οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόνου τερατουργούμενον, ἀλλ' ἀφθαρσίας πηγὴν ἐκ τάφου ὀμβρήσαντος Χριστοῦ,  
... ἐν ᾧ στερεούμεθα.

ᾠδὴ δ΄.

Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς, ὁ θεηγόρος Ἀββακούμ στήτω μεθ' ἡμῶν καὶ δεικνύτω φαεσφόρον ἄγγελον διαπρυσίως λέγοντα· Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὡς παντοδύναμος.

ᾠδὴ ε΄.

Ὁρθρίσωμεν ὀρθρου βαθέος καὶ ἀντὶ μύρου τὸν ὕμνον προσοίσωμεν τῷ Δεσπότη· καὶ Χριστὸν ὀψόμεθα, δικαιοσύνης ἥλιον, πᾶσι ζωὴν ἀνατέλλοντα.

ᾠδὴ ς΄.

Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς καὶ συνέτριψας μοχλοῦς, αἰωνίους κατόχους πεπεδημένων, Χριστέ, καὶ τριήμερος, ὡς ἐκ κήτους Ἰωνᾶς, ἐξανέστης τοῦ τάφου.

ᾠδὴ ζ΄.

Ὁ παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος, γενόμενος ἄνθρωπος πάσχει ὡς θνητὸς καὶ διὰ πάθους τὸ θνητὸν ἀφθαρσίας ἐνδύει εὐπρέπειαν, ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

ᾠδὴ η΄.

Ἀινοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Αὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἁγία ἡμέρα, ἡ μία τῶν Σαββάτων, ἡ βασιλὶς καὶ κυρία, ἑορτῶν ἑορτῆ καὶ πανηγυρὶς ἐστὶ πανηγύρεων, ἐν ἧ εὐλογοῦμεν Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.  
ψάλλεται δὲ ἐκ τοῦ Κανόνος ἡ θ' ᾠδὴ

ᾠδὴ θ΄.

## Ἦχος α΄. Ὁ Εἰρμός.

Σέ, τὴν φαεινὴν λαμπάδα, καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ, τὴν ἀρίζηλον δόξαν καὶ ἀνωτέραν πάντων τῶν ποιημάτων ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Σοῦ τὴν φαεινὴν ἡμέραν, καὶ ὑπέρολαμπρον Χριστὲ τὴν ὀλόφωτον χάριν, ἐν ἧ ὠραῖος κάλλει τοῖς Μαθηταῖς σου, ἐπέστης μεγαλύνομεν.

Σέ τὸν χοϊκῆ παλάμη, ψηλαφώμενον πλευράν, καὶ μὴ φλέξαντα ταύτην, πυρὶ τῷ τῆς αὔλου θείας οὐσίας, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Σέ τὸν ὡς Θεὸν ἐκ τάφου, ἀναστάντα Χριστόν, οὐ βλεφάροις ἰδόντες, ἀλλὰ καρδίας πόθῳ πεπιστευκότες, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

*ἐπισυνάπτεται δὲ ἡ θ΄ ᾠδὴ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου μετὰ τῶν μεγαλυναρίων αὐτοῦ*

**Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἔνδοξον ὀπλίτην, Χριστοῦ τοῦ Βασιλέως, Γεώργιον τὸν μέγαν.**

## Ἦχος α΄. Φωτίζου, φωτίζου.

Γλυκύτατον δρόσον, ὄρη σταλάξατε· καὶ σύ, κατ' ἐξαίρετον σκίρτα, τὸ ὄρος τὸ Ἅγιον! Χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου φαιδρῶς· εὖρες καὶ γάρ, κράτιστον τὸν μέγαν, Γεώργιον ὀροφύλακα.

**Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν λαμπρὸν φωστῆρα, πάσης οἰκουμένης, Γεώργιον τὸν μέγαν.**

Αἰνοῦσιν αἱ σύμπασαι, νῦν πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, εὐλογοῦσιν ὕμνοῦσι, καὶ συμφώνως κράζουσι· Χαῖρε Σωτήρ, τῶν πιστῶν ἡ χαρὰ, χαίροις καὶ σύ, εὖχος Ἀθλοφόρων, Γεώργιε ὑπερθαύμαστε.

**Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἔτοιμον προστάτην, τῶν ἐπικαλουμένων, Γεώργιον τὸν μέγαν.**

Ῥαβδίσματα ξέσεις, καὶ τῶν βουνέυρων τοὺς δαρμούς, τὰς κρηπίδας τὸν λάκκον τῆς ἀσβέστου σέβομαι, τᾶλλά τε ὅσα, ὑπέστης ἀθλῶν, Μάρτυς Χριστοῦ, πάντα μακαρίζω, καὶ τὸν τροχὸν κατασπάζομαι.

Δόξα.

**Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τοὺς δύο στρατηλάτας, σὺν τῷ Δημητρίῳ, Γεώργιον τὸν μέγαν.**

Δημήτριε Μάρτυς, σὺν Γεωργίῳ τῷ κλεινῷ, ἀγαθοὶ γὰρ οἱ δύο, μηδαμῶς ἐλλίπητε, τὸν δε τὸν χῶρον, φρουροῦντες αἰεὶ, καὶ πειρασμῶν, ὅλας μυριάδας, μετακινοῦντες ἀμφοτέροι.

Καὶ νῦν.

**Μεγάλυνον ψυχὴ μου, Μαρίαν τὴν Παρθένον, ἐξ ἧς Χριστὸς προῆλθεν εἰς σωτηρίαν κόσμου.**

Ἡ δόξα τὸ κάλλος, ἡ ὠραιότης τῶν πιστῶν, ἡ τρυφή τῶν Ἀγγέλων, κόσμου τὸ διάσωσμα, πάντα γενε Μήτηρ, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τοὺς εἰς τὴν σὴν, σκέπην προσδραμόντας, ..

*.. συντήρησον Παναγία μου.*

## Καταβασία. Ὡδὴ θ΄.

**Ὁ ἄγγελος ἐβόα τῇ Κεχαριτωμένῃ Ἀγνῇ Παρθένε, χαῖρε, καὶ πάλιν ἐρῶ· Χαῖρε·**

**ὁ σὸς υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου.**

Φωτίζου, φωτίζου, ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου, Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγένεσει τοῦ τόκου σου.

**Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·**

**Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...**

\*\*\*

## ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

### Ἦχος β΄.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ,

*... ὅτι ἅγιός ἐστιν.*

τῆς Ἑορτῆς

**Ἦχος γ΄. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.**

Ἐμῶν μελῶν χειρὶ σου, ἐξερευνήσας τὰς πληγὰς, μή μοι Θωμᾶ ἀπιστήσης, τραυματισθέντι διὰ σέ· σὺν Μαθηταῖς ὁμοφρόνει, καὶ ζῶντα κήρυττε Θεόν.

τοῦ Ἁγίου

**Ἦχος β΄. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.**

Ἐαρ ἡμῖν ἐξέλαμψεν, ἢ λαμπρὰ τοῦ Δεσπότη, καὶ θεία ἐξανάστασις, πρὸς οὐράνιον πάσχα, ἐκ γῆς ἡμᾶς παραπέμπον· ταύτη δὲ συνεκλάμπει, τοῦ πανενδόξου Μάρτυρος, Γεωργίου ἢ μνήμη, ἢ φωταυγῆς, ἦν φαιδρῶς τελέσωμεν ἵνα θείας, ἀξιοθῶμεν χάριτος, πρὸς Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος.

τῆς Ἑορτῆς

**Ἦχος γ΄. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.**

Σήμερον ἔαρ μυρίζει, καὶ καινὴ κτίσις χορεύει· σήμερον αἴρονται κλεῖθρα, θυρῶν καὶ τῆς ἀπιστίας, Θωμᾶ τοῦ φίλου βοῶντος· ..

.. Ὁ Κύριος καὶ Θεός μου.

**ΑΙΝΟΙ**

**Ἦχος α΄.**

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

τῆς Ἑορτῆς

**Ἦχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.**

**Στίχ. α΄. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.**

Μετὰ τὴν ἐκ τάφου σου φρικτὴν, Ζωοδότα Ἐγερσιν, ὥσπερ σφραγίδας οὐκ ἔλυσας, Χριστὲ τοῦ μνήματος, οὕτω κεκλεισμένων, θυρῶν εἰσελήλυθας, πρὸς τοὺς πανευκλειεῖς Ἀποστόλους σου, χαροποιῶν αὐτούς, καὶ εὐθὲς σου παρεχόμενος, τούτοις Πνεῦμα, δι' ἅμετρον ἔλεος.

**Στίχ. β΄. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.**

Θωμᾶς ὁ καὶ Δίδυμος οὐκ ἦν, ἐνδημῶν ἡνίκα σύ, τοῖς Μαθηταῖς ὠφθης Κύριε· ὅθεν ἠπίστησε, τῇ σῇ Ἀναστάσει, καὶ τοῖς κατιδοῦσί σε, ἐβόα· Εἰ μὴ βάλω τὸν δάκτυλον, εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, καὶ τῶν ἡλῶν τὰ τυλώματα, οὐ πιστεύω, ὅτι ἐξεγήγερται.

**Στίχ. γ΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.**

Ὡς θέλεις ψηλάφησον Χριστός, τῷ Θωμᾶ ἐβόησε· βάλε τὴν χεῖρα καὶ γνῶθί με ὅστεα ἔχοντα, καὶ γεῶδες σῶμα· καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἐπίσης δὲ τοῖς ἄλλοις πιστώθητι· ὁ δὲ ἐβόησεν· Ὁ Θεός μου καὶ ὁ Κύριος, σὺ ὑπάρχεις· δόξα τῇ Ἐγέρσει σου.

αὐθις ψάλλομεν τὰ ἐπόμενα Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου

**Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.**

**Στίχ. δ΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.**

Δεῦτε, τὴν πανέορτον φαιδρὰν, ἔνδοξον Ἀνάστασιν πάντες, πανηγυρίσαντες, πάλιν ἐορτάσωμεν φαιδρὰν πανήγυριν, Γεωργίου τοῦ Μάρτυρος, καὶ στέψωμεν τοῦτον, ἔαρινοῖς ἄνθεσιν, ὄντα ἀήττητον· ὅπως ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις, λάβωμεν τῶν θλίψεων ἅμα, καὶ πλημμελημάτων ἀπολύτρωσιν.

**Στίχ. ε΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.**

Ὅλον, προσενήνοχας σαυτόν, τῷ σοὶ δεδωκότι παμμάκαρ, ζωὴν ὀλόκληρον, ὥσπερ ὀλοκάρπωσιν, ζῶσαν καὶ ἔμψυχον, καὶ θυσίαν εὐπρόσδεκτον, καὶ καθαρωτάτην· ὅθεν ἐχρημάτισας, πρέ-

σβυς θερμότατος, ζάλης εξαιρούμενος πάντας, πίστει τοὺς ὑμνοῦντάς σε Μάρτυς, καὶ προσκαλουμένους σε Γεώργιε.

**Στίχ. ς´.** Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Μάρτυς, ἀθλοφόρε τοῦ Χριστοῦ, τοὺς ἐν διαφόροις ἀνάγκαις, σῶζε πρεσβείαις σου, πάσης περιστάσεως ἀπολυτρούμενος, καὶ διώκων ψυχόλεθρον, δεινὴν ἀθυμίαν, χάριν δὲ καὶ ἔλεος, ἡμῖν αἰτούμενος· ὅπως ταῖς λιταῖς σου σωθέντες, χαίροντες γεραίρομεν πάντες, τοὺς σεπτοὺς ἀγῶνάς σου Γεώργιε.

Δόξα. Ἦχος πλ. α´.  
τοῦ Ἁγίου  
Θεοφάνους

Ἀνέτειλε τὸ ἔαρ, δεῦτε εὐωχηθῶμεν· ἐξέλαμψεν ἡ ἀνάστασις Χριστοῦ, δεῦτε εὐφρανθῶμεν· ἡ τοῦ Ἀθλοφόρου μνήμη, τοὺς πιστοὺς φαιδρύνουσα ἀνεδείχθη· διὸ φιλέορτοι, δεῦτε μυστικῶς αὐτὴν πανηγυρίζωμεν. Οὗτος γὰρ ὡς καλὸς στρατιώτης, ἠνδρίσατο, κατὰ τῶν τυράννων, καὶ τούτους κατήσχυνε, μιμητὴς γενόμενος τοῦ πάθους τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ· οὐκ ἠλέησε τὸ σκεῦος τὸ πῆλινον τὸ ἑαυτοῦ, ἀλλὰ γυμνὸν ἀνεχάλκευσε ἐν βασάνοις αὐτὸ προσαμειβόμενος. Αὐτῷ βοήσωμεν· Ἀθλοφόρε ἰκέτευε, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β´.  
τῆς Ἑορτῆς

Μεθ' ἡμέρας ὀκτῶ τῆς Ἐγέρσεώς σου Ἰησοῦ βασιλεῦ, μονογενὲς Λόγε τοῦ Πατρός, ὠφθης τοῖς Μαθηταῖς σου, κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, τὴν εἰρήνην σου παρεχόμενος· καὶ τῷ ἀπιστοῦντι Μαθητῇ τοὺς τύπους ἔδειξας. Δεῦρο ψηλάφησον τὰς χεῖρας, καὶ τοὺς πόδας, καὶ τὴν ἀκήρατόν μου πλευράν· ὁ δὲ πεισθεὶς ἐβόα σοι· Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοι.

### Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἦμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. (γ')

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με· ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ πάλιν γεγονωτέρᾳ τῇ φωνῇ·

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον. Ἦχος βαρῦς.

Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος ἡ ζωὴ ἐκ τάφου ἀνέτειλας Χριστέ ὁ Θεός· καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τοῖς Μαθηταῖς ἐπέστης ἡ πάντων ἀνάστασις, πνεῦμα εὐθὲς δι' αὐτῶν ἐγκαινίζων ἡμῖν, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

\* \* \* \* \*

### ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν... (ἐκ γ')

Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ̅ξ̅ε' (65)

Στίχ. α'. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. γ'. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσσονται σε οἱ ἐχθροί σου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. δ'. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι, ψαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ̅ξ̅στ' (66)

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριον σου.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ...

Στίχ. γ'. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ...

Στίχ. δ'. Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ...

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐναν-

θρωπήσας, σταυρωθείς τε, Χριστέ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, εἰς ὧν τῆς ἀγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

**Ἀντίφωνον Γ΄. ᾠχος πλ. α΄. Ψαλμὸς 67 (67)**

**Στίχ. α΄.** Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

**Στίχ. β΄.** Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Χριστὸς ἀνέστη...

**Στίχ. γ΄.** Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Χριστὸς ἀνέστη...

**Στίχ. δ΄.** Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Χριστὸς ἀνέστη...

\* \* \*

### ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

**Εἰσοδικόν. ᾠχος β΄.**

(ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν)

Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραὴλ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν ..

.. ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

\* \* \*

**Ἀπολυτίκιον. ᾠχος βαρῦς.**

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος ἡ ζωὴ ἐκ τάφου ἀνέτειλας Χριστέ ὁ Θεός· καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τοῖς Μαθηταῖς ἐπέστης ἡ πάντων ἀνάστασις, πνεῦμα εὐθὲς δι' αὐτῶν ἐγκαινίζων ἡμῖν, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

**τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου.**

**ᾠχος δ΄. Αὐτόμελον.**

Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτῆς, καὶ τῶν πτωχῶν ὑπερασπιστῆς, ἀσθενούντων ἰατρός, βασιλέων ὑπέρμαχος, Τροπαιοφόρε μεγαλομάρτυς Γεώργιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**Κοντάκιον τοῦ Πάσχα.**

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

**ᾠχος πλ. δ΄. Αὐτόμελον.**

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες, ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ ᾄδου καθεῖλες τὴν δύναμιν· καὶ ἀνέστης ὡς νικητῆς, Χριστέ ὁ Θεός, γυναιξὶ μυροφόροις φθελγόμενος· Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος, ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

\* \* \*

----- ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ -----

\* \* \*

### ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

τοῦ Ἁγίου

(ζήτει τῷ Σαββάτῳ τῆς Δ΄ ἑβδ. τῶν Πράξεων)

Προκείμενον τοῦ Ἁγίου. ᾠχος βαρῦς. (Ψαλμὸς 93)

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ καὶ ἐλπιεῖ ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐπαινεθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ, ἀπὸ φόβου ἐχθροῦ ἐξελοῦ τὴν ψυχὴν μου.

### Πράξεων τῶν Αποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

(ιβ' 1-11)

Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἐπέβαλεν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς τὰς χεῖρας κακῶσαί τινας τῶν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας. Ἀνεῖλε δὲ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννου μαχαίρα. Καὶ ἰδὼν ὅτι ἀρεστόν ἐστι τοῖς Ἰουδαίοις, προσέθετο συλλαβεῖν καὶ Πέτρον· ἦσαν δὲ αἱ ἡμέραι τῶν ἀζύμων· ὃν καὶ πιάσας ἔθετο εἰς φυλακὴν, παραδοὺς τέσσαρσι τετραδίοις στρατιωτῶν φυλάσσειν αὐτόν, βουλόμενος μετὰ τὸ Πάσχα ἀναγαγεῖν αὐτόν τῷ λαῷ. Ὁ μὲν οὖν Πέτρος ἐτηρεῖτο ἐν τῇ φυλακῇ· προσευχὴ δὲ ἦν ἐκτενὴς γινομένη ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ αὐτοῦ. Ὅτε δὲ ἔμελλεν αὐτὸν προάγειν ὁ Ἡρώδης, τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ἦν ὁ Πέτρος κοιμώμενος μεταξὺ δύο στρατιωτῶν δεδεμένος ἀλύσει διισί, φύλακές τε πρὸ τῆς θύρας ἐτήρουν τὴν φυλακὴν. Καὶ ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη καὶ φῶς ἔλαμψεν ἐν τῷ οἰκήματι· πατάξας δὲ τὴν πλευρὰν τοῦ Πέτρου ἤγειρεν αὐτὸν λέγων· Ἀνάστα ἐν τάχει. Καὶ ἐξέπεσον αὐτοῦ αἱ ἀλύσεις ἐκ τῶν χειρῶν. Εἶπέ τε ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτόν· Περιζῶσαι καὶ ὑπόδησαι τὰ σανδάλιά σου. Ἐποίησε δὲ οὕτω. Καὶ λέγει αὐτῷ· Περιβαλοῦ τὸ ἱμάτιόν σου καὶ ἀκολούθει μοι. Καὶ ἐξελθὼν ἠκολούθει αὐτῷ, καὶ οὐκ ἤδει ὅτι ἀληθὲς ἐστι τὸ γινόμενον διὰ τοῦ ἀγγέλου, ἐδόκει δὲ ὄραμα βλέπειν. Διελθόντες δὲ πρῶτην φυλακὴν καὶ δευτέραν ἦλθον ἐπὶ τὴν πύλην τὴν σιδηρᾶν τὴν φέρουσαν εἰς τὴν πόλιν, ἣτις αὐτομάτῃ ἠνοιχθῆ αὐτοῖς, καὶ ἐξελθόντες προῆλθον ῥύμην μίαν, καὶ εὐθὺς ἀπέστη ὁ ἄγγελος ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ ὁ Πέτρος γενόμενος ἐν ἑαυτῷ εἶπε· Νῦν οἶδα ἀληθῶς ὅτι ἐξαπέστειλε Κύριος τὸν ἄγγελον αὐτοῦ καὶ ἐξείλετό με ἐκ χειρὸς Ἡρώδου καὶ πάσης τῆς προσδοκίας τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων.

### Ἀλληλουῖα. (γ')

Ἦχος πλ. δ'. (Ψαλμὸς δ')

Στίχ. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρι ἡμῶν.

Στίχ. Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

\* \* \*

### ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην

(κ' 19-31)

Οὔσης ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. ἔχαρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· Εἰρήνη ὑμῖν. Καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ πατήρ, καὶ ἐγὼ πέμπω ὑμᾶς. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐνεφύσησε καὶ λέγει αὐτοῖς· Λάβετε Πνεῦμα ἅγιον· ἂν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς, ἂν τινων κρατῆτε, κεκρατήνται. Θωμᾶς δὲ εἰς ἐκ τῶν δώδεκα ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς. Ἐλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταὶ· Ἐωράκαμεν τὸν Κύριον. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὴν χειρᾶ μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω. Καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτῶ πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν. Ἐρχεται ὁ Ἰησοῦς τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον καὶ εἶπεν· Εἰρήνη ὑμῖν. Εἶτα λέγει τῷ Θωμᾶ· Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ᾧδε καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου, καὶ φέρε τὴν χειρᾶ σου καὶ βάλε εἰς τὴν πλευρὰν μου, καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός. Καὶ ἀπεκρίθη Θωμᾶς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι ἐωράκάς με, πεπίστευκας· μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πιστεύσαντες. Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἃ οὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ· ταῦτα δὲ γέγραπται ἵνα πιστεύσητε ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

\* \* \*

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία Ἰω. Χρυσοστόμου

\* \* \*



Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

ὁ Εἰρμός τῆς Θ' ᾠδῆς τοῦ Κανόνος. Ἦχος α'.

Σέ, τὴν φαεινὴν λαμπάδα, καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ, τὴν ἀρίζηλον δόξαν καὶ ἀνωτέραν πάντων τῶν ποιημάτων ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

\* \* \*

Κοινωνικόν.

Ἐπαίνει, Ἱερουσαλήμ, τὸν Κύριον, αἶνει τὸν Θεόν σου, Σιών. Ἀλληλουῖα.

Μετὰ τὴν μετάδοσιν, ἀντὶ τοῦ· Εἶδομεν...

Ἦχος πλ. α'.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί...

Ἦχος β'.

Ἀμήν, Ἀμήν, Ἀμήν. Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν ἁγίων καὶ φρικτῶν σου μυστηρίων· τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα.

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν. Ἦχος β'.

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (ἐκ γ')

Ἀπόλυσις· Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...

Ἀντὶ δὲ τοῦ 'δὶ' εὐχῶν', ἐκφώνησις ὑπὸ τοῦ λειτουργοῦ·

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

ὁ δὲ Χορὸς ἀποκρίνεται ἐμμελῶς·

Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.

\* \* \* \* \*

Ἡ Ἀκολουθία αὕτη καταρτίσθη καὶ διανέμεται δωρεὰν

ἀπὸ τὸν ὀρθόδοξο Ἰστότοπο <http://akolouthies.wordpress.com>

Προσφέρεται γιὰ ἰδιωτικὴ χρῆσι. Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἐμπόρευσί της.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνεῖαν ποιούμεθα τῆς ἀπὸ θαλάσσης παραδόξου ἐλεύσεως τῆς θαυματουργοῦ Εἰκόνης τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῆς ἐπιλεγομένης Γλυκοφιλοῦσης, ἣτις θαυμασιῶς ἐπεραιώθη πρὸς τὴν καθ' ἡμᾶς ἱερὰν Μονὴν τοῦ Ὁσίου Φιλοθέου, ἐπὶ τῆς βασιλείας Θεοφίλου τοῦ Εἰκονομάχου. Ἡ ἁγία καὶ θαυματουργὸς αὕτη Εἰκὼν ἴσταται ἐν τῷ κίονι τοῦ ἀριστεροῦ Χοροῦ τοῦ Ἱεροῦ Καθολικοῦ Ναοῦ τῆς σεπτῆς τοῦ Ὁσίου Φιλοθέου Μονῆς ἐν Ἀθῶ.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὡς δῶρημα τέλειον ἐκ Βυζαντίου Ἀγνή, τὴν θείαν Εἰκόνα σου ἢ Φιλοθέου Μονή, ἐδέξατο χαίρουσα· ἦν περ Γλυκοφιλοῦσαν, προσφυῶς προσφωνοῦσα, χάριν αἰεὶ καρποῦται, ἐξ αὐτῆς καὶ βοᾷ σοι· χαίρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Ἔτερον. Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Ὡς πολῦτιμον γέρας τὴν ἁγίαν Εἰκόνα σου, ἢ Μονὴ Φιλοθέου κεκτημένη ἀγάλλεται, ἐν ταύτῃ γὰρ ὀρῶντές σε Ἀγνή, ὡς νήπιον φιλοῦσαν τὸν Χριστόν, μεγαλύνομεν τὴν δόξαν σου τὴν πολλήν, Παρθένε ἐκβοῶντές σοι· δόξα τοῖς μεγαλείοις σου Ἀγνή, δόξα τῇ συμπαθείᾳ σου, δόξα τῇ πρὸς ἡμᾶς σου προμηθείᾳ Ἄχραντε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Σύναξις τῆς Παντανάσσης Θεοτόκου, τῆς ἐπιτελουμένης ἐν τῷ ἱερῷ Ναῷ Παντανάσσης τοῦ Μυστρᾶ.

Στίχοι

Σεπτῇ Παντάνασσα, Μυστρᾶ δόξα,  
Ναὸς Παντανάσσης, Ἀνάσσης δόξα.

Ἀπολυτίκιον.

(ὕπὸ Ἀρχιμ.Νικοδήμου Ἀεράκη)

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἐν Μυστρᾶ συνελθόντες, πιστῶς εἰσέλθωμεν, ἐν τῷ Ναῷ Παντανάσσης καὶ Θεοτόκου Μητρός, προσκυνούντες εὐλαβῶς, θεῖον εἰκόνισμα· ὅτι ὡς Μήτηρ τοῦ Θεοῦ κατασκέπει τοὺς πιστοὺς, ἐκ πάσης δοκιμασίας, καὶ στηρίζει ἐν τοῖς ἀγῶσι τοὺς εὐσεβῶς ἐπευφημοῦντας αὐτήν.

Ἐτι δὲ Ἀνάμνησιν ἄγομεν τῆς ἐλεύσεως καὶ ἀνευρέσεως ἐν τῇ πόλει Μονεμβασίας τῆς θαυματουργοῦ Εἰκόνοσ τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Αἰειπαρθένου Μαρίας, τῆς ἐπονομαζομένης «Χρυσοφιτίσσης».

Στίχοι.

Ἦκε θαυμαστῶς ἀπὸ Χρυσάφων πάλαι  
Τῇ Μονεμβασίᾳ ἢ Εἰκόν σου Κόρη.

Ἀπολυτίκιον.

(Γερασίμου Μικραγιαννανίτου)

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὡς δῶρον οὐράνιον, τῇ εὐδοκίᾳ τῇ σῇ, ἡ πόλις ἐκτήσατο, Μονεμβασίας Ἀγνή, τὴν θεῖαν Εἰκόνα σου· ἣ περ καὶ προσιούσα, Χρυσοφιτίσση Κόρη, λαμβάνει ἀεὶ ἐκ ταύτης, πᾶσαν χάριν βοῶσα Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Ἐτι δὲ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνεῖαν ποιούμεθα τῆς ἐξαιρέτου προνοίας καὶ εὐεργεσίας πρὸς ἡμᾶς τῆς Κυρίας Θεοτόκου, ἣτις ἐπινεύσασα ταῖς δεήσεσιν ἡμῶν, ἀπέβαλε καὶ ἐξέωσε ἐκ τοῦ Ἀγιωνύμου Ὅρους τὸν μισόχριστον τῶν Ἀγαρηνῶν στρατόν, κατακρατήσαντα καὶ καταταλαιπωρήσαντα ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν τὰ Ἱερά αὐτῆς Σκηνώματα. (ἀπὸ 15ην μηνὸς Δεκεμβρίου 1821 ἕως 13ης μηνὸς Ἀπριλίου 1830, ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ τοῦ Ἀντίπασχα). Ἔστι δὲ καὶ ἐτέρα παρομοία Ἑορτὴ κατὰ τὴν 2αν μηνὸς Νοεμβρίου, ἣτις ἀναφέρεται εἰς τὴν ὀλοτελῆ ἀνεξαρτησίαν κατὰ τὸ ἔτος 1912 τῆς ἡγιασμένης ταύτης καὶ ἀβάτου Χερσονήσου.

Στίχοι

Εὐγνωμόνας σοι εὐχαριστοῦμεν Κόρη·  
Λυγρᾶς γὰρ ἐρρύσω ἡμᾶς ἐκ δουλείας.

Ἀπολυτίκιον Νεομαρτύρων Ναούσης.

(ὕπὸ πρωτοπρεσβ.Στυλιανοῦ Μακρῆ)

Ἦχος γ΄. Θεῖας πίστεως.

Ὅτε κλίναντες κάραν δημίσις, οὐκ ἠρνήσασθε κλῖναι καρδίαν, τῷ Χριστῷ Ναούσης ἔνδοξοι μάρτυρες, ἀλλ' ὁμοψύχως τμηθῆναι προκρίναντες, τὴν κεφαλὴν ὑπὲρ Αὐτοῦ ἠγωνίσασθε, ὥσπερ ἦρωες, τῆς πίστεως καὶ ἡσχύνετε, ἐχθρὸν καὶ πολυκέφαλον δράκοντα.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Νικήτα, Πολιούχου Σερρῶν.

Ἦχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Νικήσας φερωνύμως τῶν ἐχθρῶν τὴν παράταξιν, Νικήτα Νεομάρτυς τῇ γενναίᾳ ἀθλήσει σου, ἠγίασας τὴν πόλιν τῶν Σερρῶν, τοῖς ἄθλοισ σου τοῖς θείοις ἀθλητά. Διὰ τοῦτό σου τὴν μνήμη τὴν ἱεράν, τιμῶμεν ἀνακράζοντες· Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν, δόξα τῷ σε στεφανώσαντι, δόξα τῷ χορηγοῦντι διὰ σοῦ, ἡμῖν χάριν καὶ ἔλεος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ, μνήμη ἐπιτελεῖται ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Ἄρτης, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων καὶ μακαρίων ἀνταδελφῶν Θεοχάρους καὶ Αποστόλου, τὸ ἐπίκλην Ντούϊα, ἐν ὁ-

σιότι καὶ δικαιοσύνη ἀπὸ τῆς τάξεως τῶν λαϊκῶν διαπρεψάντων, περὶ τὸ ἔτος 1850 ἐν τῇ πόλει ταύτῃ.

**Στίχοι**

Ἀδελφὰ Θεόχαρες σὺν Ἀποστόλῳ  
Ἐν γῇ ἐν πόλῳ τε φρονεῖτε σωφρόνως.

**Ἔτεροι**

Θεόχαρες τέρφθητι χαρὰν τὴν θεῖαν  
Σὺν Ἀποστόλῳ ἐν πόλῳ σελασφόρῳ.

**Ἦχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.**

Τῶν κλεινῶν ἀυταδέλφων τὴν δυάδα τιμήσωμεν, τὸν θεοειδῆ Θεοχάρην καὶ τὸν σύμπνουν Ἀπόστολον· ὅσιαν γὰρ ἀνύσαντες ζωὴν, Ἁγίων ἠριθμήθησαν χοροῖς, καὶ πρεσβεύουσιν ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐκβοώντων πάντοτε· Δόξα τῷ στεφανώσαντι ὑμᾶς, δόξα τῷ αγιάσαντι, δόξα τῷ δοξασθέντι δι' ὑμῶν, ἐσχάτοις ἔτεσιν.

**Ἔτερον Ἀπολυτίκιον.**

**Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.**

Θεῖα θρέμματα ὠφθητε Ἄρτης, καὶ κειμήλια ἡθῶν ὁσίων, ὧ Θεόχαρες σοφὴ καὶ Ἀπόστολε· ἐν ἀρεταῖς γὰρ ἐνθέοις ἐμπρέψαντες, τῆς τῶν Ἁγίων τιμῆς ἠξιώθητε. Ἄλλ' αἰτήσασθε, Ἀυτάδελφοι παμμακάριστοι, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν ὄρει Χορταΐτου Θεσσαλονίκης, ἐν τῇ Μονῇ Μεταμορφώσεως τῆς Ἱ.Μητροπόλεως Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως τελουμένη.

**Ἀπολυτίκιον Παναγίας τῆς Χορταϊτίσεως.**

**Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.**

Ὁδηγήτρια πάντων πιστῶν πρὸς θέωσιν, ἴθυνον τρίβους Σῶν δούλων, πρὸς σωστικὰς ἀτραπούς, Χορταϊτίσσα τῶν πίστει δεομένων Σου· σκέπε θεόθεν ἀκλινῶς, καὶ αγίαζε ἡμᾶς, Εἰκόνα Σου προσκυνούντας, τὴν χαριτόβρυτον Μήτηρ, Θεογεννήτορ Παντευλόγητε.

Σύναξιν δὲ ἐπιτελοῦμεν ὡσαύτως τῶν θαυμασίων τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, τῆς Ὁδηγητρίας, ἐκ τῆς εὐάνδρου ὀρμωμένης Γραμμούστης, τῆς νῦν πολιούχου καὶ ἐφόρου Ἄργους Ὁρεστικοῦ.

**Στίχοι**

Ἄργος χαίρει Ὁρεστικὸν σὺν Γραμμούστη,  
Ὁδηγήτρια, σὴ θερμῇ προστασίᾳ.

**Ἀπολυτίκιον Παναγίας Γραμουστιανῆς.**

(Χαραλάμπους Μπούσια)

**Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.**

Ἐν τῇ βίβλῳ ἀφθίτου ἀγαλλιᾶσεως, Ὁρεστικοῦ Ἄργους φύλαξ, καὶ εὐφροσύνης ἡμᾶς, σοὺς οἰκέτας γράψον, Μήτηρ Ὁδηγήτρια, πίστει τὴν θεῖαν σου μορφήν προσκυνούντας ἀκλινῶς ἐκβλύζουσιν ἰαμάτων ῥεῖθρα καὶ νάματα θεῖα οὐρανοβλύτου συμπαθείας σου.

**Ἀπολυτίκια τῶν ἡμερολογιακῶς συνεορταζομένων Ἁγίων**

**Ἔτερον Ἀπολυτίκιον.**

(Χαραλάμπους Μπούσια)

**Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.**

Τροπαιοῦχε ὀπλίτα Χριστοῦ, Γεώργιε, Πριγκίπου νήσου προστάτα καὶ Κουδουνᾶ τῆς μονῆς οὐρανόσδοτε ἀκέστορ, ἀσπαζόμενοι σοῦ τὴν εἰκόνα τὴν σεπτὴν, ἀενάως ὀχετοὺς ἐκβλύζουσιν ἰαμάτων ἐκδυσωποῦμέν σε· ῥῦσαι παντοίας βλάβης τοὺς ἰκέτας σου.

**Ἀπολυτίκια συγγενῶν καὶ συνάθλων Ἁγίου Γεωργίου.**

(Γεωργίου Γαλανόπουλου)

**Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.**

Ὡδαῖς ἀνυμνήσωμεν σὺν Γεωργίῳ πιστοί, αὐτοῦ τοὺς γεννήτορας λαμπρὸν συνάθλων χορὸν, στερόδον Πρωτολέοντα, σὺν τῷ Ἀνατολίῳ γεωργῷ Γλυκερία, Νίκη, Ἀθανασίῳ, Θερινῷ τε Δονάτω, συνεύνω Διοκλητιανῷ, Νίνῃ καὶ Βίκτωρι.

**Ἀπολυτίκιον Ἁγίου Λαζάρου τοῦ Βουλγάρεως.**

(Νικηφόρου τοῦ Χίου)

**Ἦχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.**

Ἀθλητῶν νέων κλέος, καὶ ἀρχαίων συνόμιλος, καὶ γενναῖος ὀπλίτης, τῆς Χριστοῦ παρατάξεως, ἐφάνης ἐναθλήσας ἀνδρικῶς, πολὺάθλε Λάζαρε ἐν γῆ, διό σε ἐν θείοις ὕμνοις, ἐκ πόθου πάντες γεραίρομεν ἔνδοξε, καὶ δόξαν προσάγομεν Θεῷ, τῷ ἐν τοῖς ἄθλοις ἐνισχύσαντι, κατ' ἐχθρῶν ὀρωμένων, καὶ ἀοράτων πανθαύμαστε.